

VĚTRNÍK

Ročník 53.

Sobota 8. října 2022

číslo 10.

Tak za rok, lidi

Každý rok je pro mě oříškem, co vám říci na rozloučenou, jakou moudrost byste ode mě měli slyšet. Letos se mi nedaří ji najít. Kolem slyším jen - válka, inflace, covid, krize, zima. Brrr, nic pro mě. Přece nemůžeme fňukat, jak říká písmák Jan Buchar v Bylo hůř a lidi nechválili. A tak já na truc všemu a všem budu chválit a děkovat.

Během týdne jsem si uvědomila, jak velká je síla správného slova vyřčeného ve správnou chvíli. Dokáže srazit k zemi a zadupat nebo naopak pozvednout hlavu, rozsvítit oči a rozesmát ústa, rozzářit tvář i člověka. Jaká je síla objektů, poplácání po ramenou, stisk ruky a, co si budeme říkat, štipička dobrého moku k tomu. Najednou si zase uvědomíte, že se vám díky tomu vrací síla a chuť, víra v to, že se lidi musejí scházet, povídat, tvořit, předávat dál svou sílu a radost z každé chvíle, která je nám dána.

Pravda, to hezké utíká rychleji než hnusy, které nikoho z nás neminou. Ale je jen na nás, jak se s tím vypořádáme. Já věřím, že podle školní klasifikace na jedničku! No tak dobře - na jedna mínus.

Konec letošní přehlídky je tady. Odvezte si od nás kapku deště, trochu zdravého luftu, pozdní sluneční paprsky, ale i zážitky, smích a potlesk. Ponechte nám tady vaši upřímnou radost ze setkání a víru, že za rok tady na vás zase budeme čekat. Na vaše mlsy, na vaše divadlo, písničky, prostě na vás. Díky, LIDI.

Přeji všem hezký večer

Svatava Hejralová, ředitelka KDP

54. ročník bude 6. - 14. října 2023

Závěrečné slovo předsedy lektorského týmu KDP

Hezký večer všem hostům, divadelním fandům, nadšencům i dělnému lidu kdesi v zákulisí přehlídky, všem těm, kteří jste se s láskou i nadšením sešli po devíti dnech plných divadla k závěrečnému ceremonálu zde v sále Krakonošova divadla. Vítám vás a protože mojí povinností je aspoň stručně se zmínit o té programové části přehlídky, hezky se usadte, hned se do toho obuju. A snad to nebude nudné.

První soutěžní představení přivezl Ženský Amatérský Spolek Homole z obce Homole u Českých Budějovic. Jde o čistě žen-

ský spolek, který působí na amatérském divadelním písečku už od roku 2006. Brzy se dostal do povědomí diváků, neboť produ-

kuje vesměs divácky úspěšné inscenace, za kterými stojí autorka a režisérka Stanislava Kočvarová. Inscenace se dají jednoduše charakterizovat jako chytré komedie postavené na radostném, spontánním, inzitivním herectví jejich protagonistek. Nejinak tomu je i v případě jejich inscenace **Dokud se tančí**. Jde o zábavný, poučeně inscenovaný příběh, v němž směšné i smutné jde ruku v ruce s jeho hrdinkami, které se perou či radují se životem, co to dá. Až tak, že by jisté herecké sjednocení ve stylu snad inscenaci prospělo.

Legendu o zbloudilých duších napsal, zrežiroval a opatřil hudbou duchovní otec souboru Doveda ze Sloupnice Gary Edwards. Ale nejenom on, neboť se v celé řadě jedná o kolektivní

Červený. Mezi klady brodecké inscenace patří přehledně převyprávěný základní příběh a také vynikající výkony představitelů titulních rolí, Anety Klvaňové jako Anny Vrbičkové a Ludmily Binderové jako Marie Ptáčkové. Problematická se nám naopak jevila režijně pojednaná postava pana Strnada, jakéhosi člověka, který komentuje kdeco, ale až do závěrečného snového obrazu tápeme, co v příběhu vlastně dělá.

DS Malis se na KDP představil úplně poprvé. Jedná se o mládežnický kolektiv z Libochovic, který má úzké vazby na Rádo-bydivadlo Klapý, minimálně

práci. Inscenace se pokouší o velký komediální muzikál s živou hudbou na jevišti, respektive o parodii na řadu duchaprostých muzikálů, tak jak je známe z profesionální scény. Inscenační výsledek ovšem zůstal na polovině cesty, neboť jistá nerozhodnost v tvaru i nedokonalosti herecko-režijní, odkazují pouze na jakýsi písničkál s řadou vtipných gagů, který však zatím nestačí na plnokrevný muzikál či dokonce na parodii o něm.

Soubor J. K. Tyl z Brodku u Přerova si vždy volil kvalitní předlohy. Tentokrát sáhl po výborném textu z dílny amatérského souboru VAD Kladno s názvem **Upokojenkyně**, který napsal Kazimír Lupinec, čili Jan

v osobě autora scénáře a jednoho z režisérů představení **Za prkennou ohradou** Ladislava Valeše. Tři mladí aktéři vypráví a současně scénují střípky příběhu – původně komiksu o velkém kamarádství přetrvávajícím až za hrob. Představení, hodně rozpořbované a zahrané s velkou chutí talentovanými teenagery, však postrádalo přehlednější dějovou linku a působilo zmechanizovaně.

Jedno jaro v Paříži aneb Kravavá Henrieta dramatika Oldřicha Daňka a skladatele Jana F. Fischera nese podtitul „muzikál pro činoherce“, ale není to tak docela pravda. Najdeme tu sice Daňkovy osvědčené postupy divadla na divadle, ale hudebně a pohybově se toho po účinkují-

souboru sdělit jen z poloviny. Důvodem je to že herečky hrají více slova než situace ze hry, že zatím nevládnou výrazněji jednat. Myslím, že nejvýstižněji se k inscenaci vyjádřil Jiří Hlávka veršovánkou:

*Baby do toho se daly,
že jsme chlapci – velcí – malí
s hrůzou v očích pomalu
utíkali ze sálu.
Ale klidně pokračujte –
úklady zlé na nás kujte –
do našich těl hned se dejte
a nás opotřebovávejte.
Neb my všichni dobře víme,
že to rádi vydržíme!*

cích chce podstatně víc. Divadlo Stodola ze Sivic si s nesnadným úkolem poradilo znamenitě. Herci jsou stylově přesní, pěvecky i pohybově slušně vybavení. Situace vznikají střihem, jak se na tento typ textu sluší a patří. Kuriózní příběh z těsně předválečné Paříže tak plyne v ohromném tempu. Je to zásluha celé party Divadla Stodola. A tak k úplné dokonalosti chybí jen živá muzika.

Černou komedii plnou absurdních situací s názvem **Ach, ta něha našich dam!** zahrál trojlístek žen ze souboru J. K. Tyl Mýto. Groteskní příběh o tom, jak se zbavit manžela, o nenávisti k mužům a na druhé straně o vědomí, že když je nemáte, tak trpíte stejně, ne-li hůře, se podařilo

Pustit se dneska do inscenování románu Viléma Mrštíka **Pohádka máje**, textu starého přes 120 let, textu, který je typickou impresionistickou romancí, vyžaduje značnou odvahu. Odvahu, jak všechny ty impresy dostat na jeviště v dnešní době, aby inscenace nepůsobila jak sentimentální nic neříkající film pro pamětníky. A tuto odvahu soubor našel v poučené režii Ivy Kahounové a byl jí i pokorným následovníkem. Inscenace má své rezervy především ve výkladu a vedení ústředních postav. Ve výkladu, se kterým třeba nesouhlasíme, ale který ve své zdánlivě naivitě ohromuje prostotou a upřímností.

A vlastně celá inscenace, za což spolku bratří Mrštíků z Boleradic patří velký obdiv.

ŠAMU Štítina není na amatérské scéně žádným nováčkem a své komediantské zkušenosti dokáže beze zbytku využít při tvorbě svých inscenací. Dokladem tohoto tvrzení je velmi dobře zvolená komediální předloha **Fantastická žena** kanadského dramatika Norma Fostera. Kvalitní text zahráli dva muži a jedna žena precizně prostřednictvím dobře vybudovaných dramatických situací. Výborným hercům vévodí výkon Lenky Ferenz, která až neuvěřitelně naplňuje svým typem i hereckými dovednostmi různé polohy fantastické ženy. Předvedená inscenace v mnoha směrech překračuje běžnou hranici amatérské úrovně, a tak je škoda, že zážitek z ní kazí nedotažená scénografická složka.

Tolik stručně k jednotlivým

inscenacím, tak jak jsme je viděli na letošním KDP. Než přistoupíme k „metalizacím“, slavnostnímu obřadu předání cen a metálů, musím ještě jednou zopakovat, že jsem nadšen, že jsem byl fenoménu KDP opět přítomen. Z mého pohledu perfektně zorganizovaná přehlídka, příjemní lidé a zároveň divadelní i vzdělávací program na vysoké úrovni. A i když jsme jako lektori možná někdy hodně kritičtí, vězte, že naše připomínky jsou vedeny upřímnou snahou pomoci, aniž bychom jakkoli chtěli snižovat vaši divadelní práci. Neskromně dodám. Snad se nám to podařilo, ale to zase posuďte především vy ostatní.

Děkuji všem, co tu hráli, co diskutovali, co se jakkoli podíleli na práci a zdaru přehlídky, od kuchyňky počínaje, přes techniku, redakci Větrníku až po štáb přehlídky a mé kolegy v lektorskoboru. Jak jsem řekl: KDP je fe-

nomén. Ať nám ho Pán Bůh ráčí zachovati, a ať se za rok zase ve zdraví sejdem.

*Děkuji za pozornost
Jaroslav Kodeš*

Nový držitel Zlatého Tyla

Česká obec sokolovská, Divadelní centrum Podbeskydí, Občanské sdružení divadelních ochotníků, Orel Česká republika, Svaz českých divadelních ochotníků, Skupina amatérských loutkářů SČDO a Volné sdružení východočeských divadelníků udělují

Zlatý odznak J. K. Tyla

*za dlouholetou organizační, režijní i hereckou
práci v ochotnickém divadle*

Ing. Václavu Bendovi

Václav Benda je členem divadelního souboru ŠAMU Štítina. Ve štítinském ochotnickém divadle hrál již v šedesátých a sedmdesátých letech minulého století. Pak byla divadelní činnost souboru přerušena, a to až do roku 1989. V tom roce zorganizoval a narežíroval pohádku *Z pekla štěstí*. Plně nastartovat ochotnické divadlo ve Štítině se Václavu Bendovi podařilo až v roce 2001. Tehdy se stal principálem divadelního souboru ŠAMU Štítina, v jehož čele stojí dodnes, zároveň působí jako režisér, herec a technik specializující se na světla a zvuk.

Václav Benda režíroval více než patnáct inscenací, s nimiž se zúčastnil mnoha přehlídek. Několik inscenací získalo nominaci či doporučení na Národní přehlídku venkovských divadelních souborů KDP ve Vysokém nad Jizerou, z nichž dvě odborná porota nominovala na Jiráskův Hronov. Také jeho režie získala na národní přehlídce několik ocenění. Režisér Václav Benda se nevyhýbal ani dětským představením.

Herec Václav Benda ztvárnil více než desítku divadelních rolí pod režijním vedením jiných režisérů. Za své herecké výkony si vysloužil několik ocenění, a to včetně národní přehlídky KDP. S jednou inscenací se jako herec zúčastnil Jiráskova Hronova.

V roce 2002 založil Václav Benda tradici krajské postupové přehlídky Štívadlo ve Štítině s postupem na Krakonošův divadelní podzim (v několika ročnících také s postupem na přehlídku jednoaktových her v Holicích).

Od tohoto roku se podílel na organizaci již dvaceti ročníků.

V roce 2016 stál jako klíčový člověk u založení Moravskoslezské oblasti SČDO (spolu

s Dušanem Zakopalem a Ladislavem Vrchovským). Od stejného roku je členem představenstva a pokladníkem SČDO MSO.

(red)

Závěrečné slovo předsedy SČDO

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych navázal na zprávu předsedy poroty. Proti té jeho moje nudná bude. Letošní ročník byl postižen doznívající epidemií covidu, když přehlídka v Trhových Svinech musela přesunout termín na září roku 2021 a druhý měla na jaře 2022. Naproti tomu však postupová přehlídka v Brněnci se neuskutečnila, takže programová rada měla přijatelný počet souborů k sestavení programu. Vybírala letos osm inscenací ze čtrnácti.

Nemoci ovlivnily i chod přehlídky. Tak se stalo, že Alexandr Gregar doplnil místo Michala Za-

patří můj dík. SČDO mělo svůj Klub režisérů pod vedením osvědčeného Vladimíra Kracíka

tak připomenout všechny porotce, kteří byli u hodnocení od počátku národní přehlídky. Na

hálky tým odborné a laskavé poroty (chcete-li lektorského sboru) ve složení Petra Richter Kohutová, Petr Jan Svoboda a Petr Kolínský pod vedením Jaroslava Kodeše a s tajemníkem Ondrou Bendou, kterým tímto za jejich práci děkuji.

KDP mladým také počítalo s rektorem Petrem Theodorem Pidrmanem, který sem nemohl přijet, a tak vše zůstalo pouze na bedrech Jany Langr s pedelem Janem Hejralem. Seminář KDP vedl Miroslav Král, jehož jen první večer zastoupil Jaroslav Vondruška. Jako pedel se osvědčila Vladimíra Kodoušková. Také jim

za sekundování Jaromíra Kejzlara. Jejich kurz byl zpestřen technickým školením na téma světla na jevišti provedeným Spolkem Techniků Divadla Krakonoš.

V letošním roce se také vyhodnocovala cena diváka. Každý mohl přidělením bodů do jedné ze tří kategorií zařadit shlédnuté představení. Za zpracování a vyhodnocení děkuji týmu v čele s Vladimírou Kodouškovou.

Rád bych připomněl doprovodný program přehlídky. Volné chvíle jste si mohli zpříjemnit prohlížením výstavy instalované zde, v divadle Krakonoš, a nazvané Porota v čase. Mohli jste si

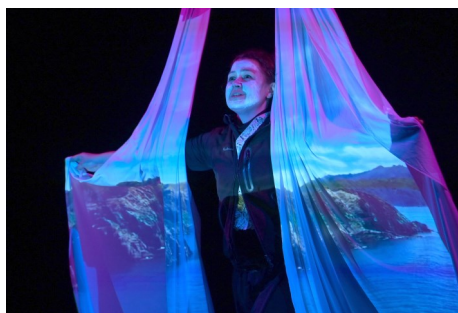

Štace Kaznějov, vítěz Národní přehlídky jednoho herce, s autorskou hrou Obcházení (Suite C-moll). Pro malé diváky pořadatelé připravili pohádku Vlastimila Pešky Měla babka čtyři jabka v provedení DS Vojan Libice nad Cidlinou. V úterý odpoledne nás pohladil po duši smíšený pěvecký sbor Janáček z Jablonce nad Nisou, následující den v noci pak předvedl Tomáš Hájek stínohru André. Na závěr, dnes odpoledne, přehlídkový maraton zakončil další host – DK Jirásek Česká Lípa hrou Stephen Maude, Lionel a prst Jacksona Pollocka.

městském úřadě byla opět výstava nositelů Zlatého odznaku J. K. Tyla, tentokrát z roku 2021.

Přehlídku obohatila nedělní beseda s Martinou Hudečkovou a Milanem Schejbalem v roli moderátora. V pondělí odpoledne se představila Olga Pašková z DS

Každodenní vítání na městském úřadu zpestřovalo hudebně pěvecké vystoupení Elise Stronové. Před divadlem Krakonoš vítala dechová hudba Táboranka pod taktovkou Jiřího Jíny a oko návštěvníků přitahovaly mažoretky, jež přijížděly do Vysokého z Jablonce nad Jizerou a jeho okolí. Kromě vítání jsme se každý den také loučili a poslechli si vždy jednu kerkonošskou poudačku v interpretaci Martina Hnyka, nebo se po představení setkávali se

souborem buď v malém sále divadla Krakonoš nebo v penzionu Aktiv.

Během přehlídky vyšlo deset zpravodajů Větrník. Snažili jsme se v nich mapovat denní přehlídkové dění včetně recenzí odborné poroty na odehraná představení. K nim jsme přidávali také názor Půdičkářů i účastníků kurzu KDP mladým a neopomněli jsme ani na ohlasy mimo přehlídku v rubrice Došlo do redakce.

A nyní mi dovolu, abych poděkoval všem, kteří se na zdárném průběhu přehlídky podíleli. Ministerstvu kultury, Libereckému kraji, městu Vysoké nad Jizerou, partnerům a sponzorům, především hlavnímu partnerovi, firmě EMBA Paseky nad Jizerou. Děkuji i kolegům v redakci deníku Větrník, Janě Fričové, Lukáši Frydrychovi, Petru Kolínskému a fotografu Ivu Mičkalovi. Poděkování patří hasičům za bdělost nad naší bezpečností, všem ubytovatelům v čele s penzionem Aktiv a tělovýchovné jednotě.

Zvláště děkuji pak především pořadatelům – Občanskému sdružení Větrov a Divadelnímu spolku Krakonoš s ochotnými techniky. Všem, kteří přiložili ruku k dílu, starali se o naše žaludky i uklízeli celou budovu několikrát denně. Všem, bez jejichž práce by přehlídka nebyla přehlídkou. Letos jich bylo 87. A zvláštní poděkování si zaslouží naši věrní diváci.

Na závěr mi dovolu, abych prohlásil padesátou třetí národní přehlídku venkovských divadelních souborů za ukončenou.

Josef Hejral, předseda SČDO

**Na návrh odborné poroty 53. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošův divadelní podzim 2022
jsou udělena tato čestná uznání:**

Stanislavě Kočvarové za koncept inscenace	vlastní autorské hry Dokud se tančí
Barboře Liebig za roli Servírky ve hře	Stanislavy Kočvarové Dokud se tančí
Kateřině Zlámalíkové za zvuk v představení	Stanislavy Kočvarové Dokud se tančí
souboru Doveda Sloupnice za hudební složku inscenace	Gary Edwardse a Dovedy Legenda o zbloudilých duších
Martinu Škeříkovi za roli Roberta ve hře	Gary Edwardse a Dovedy Legenda o zbloudilých duších
Tereze Štochlové za roli Uklízečky ve hře	Gary Edwardse a Dovedy Legenda o zbloudilých duších
Kláře Lengálové za roli Henrietty Caillardové ve hře	Oldřicha Daňka Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta
Janě Hostičkové za roli Jeanetty ve hře	Oldřicha Daňka Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta
Souboru MALIS Libochovice za invenční přístup k tvorbě inscenace	Ladislava Valeše dle knihy Pavla Čecha Za prkennou ohradou
Ivě Kahounové za úpravu textu inscenace	Pohádka máje Viléma Mrštíka
Štěpánce Veselé za roli Helenky v inscenaci	Pohádka máje Viléma Mrštíka
Ondřeji Bendovi za roli Leona v představení	Fantastická žena Norma Fostera
Lukáši Vlčkovi za roli Billa v představení	Fantastická žena Norma Fostera
DS bratří Mrštíků Boleradice za inscenaci	Pohádka máje Viléma Mrštíka

**Na návrh odborné poroty 53. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošův divadelní podzim 2022
jsou udělené tyto ceny:**

Garymu Edwardsovi a souboru Doveda za scénu inscenace	Legenda o zbloudilých duších
Anetě Klvaňové za roli Anny Vrbičkové v představení	Upokojenkyně Kazimíra Lupinece
Ludmile Binderové za roli Marie Ptáčkové v představení	Upokojenkyně Kazimíra Lupinece
Janu Říhovi za režii inscenace	

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta Oldřicha Daňka

Janu Říhovi a Ondřeji Buchtovi za scénu inscenace

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta Oldřicha Daňka

Marku Šudomovi za choreografii v inscenaci

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta Oldřicha Daňka

Honzovi Raclavskému za roli Charlese v představení

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta Oldřicha Daňka

Divadlu Stodola Sívce za hereckou souhru v představení

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta Oldřicha Daňka

Janě Kahounové za scénu inscenace

Pohádka máje Viléma Mrštíka

Matyáši Kynclovi za roli Ríši v představení

Pohádka máje Viléma Mrštíka

Cena Dušana Zakopala za nejlepší seniorský výkon přehlídky:

Lence Bartošové za roli slečny Petipas v představení

Ach, ta něha našich dam! Jean-Claude Danauda

Cena diváka

Divadlu Stodola Sívce za představení

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta Oldřicha Daňka

Cena za nejlepší mužský herecký výkon

Ondřeji Buchtovi za roli Jean-Paula v představení

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta Oldřicha Daňka

Cena za nejlepší ženský herecký výkon

Lence Ferenz za roli Justiny v představení

Fantastická žena Norma Fostera

Hlavní cena poroty:

Divadlu Stodola Sívce za inscenaci

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta Oldřicha Daňka

**Na návrh odborné poroty 53. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošův divadelní podzim 2022
přehlídka do programu Jiráskova Hronova 2023
nominuje**

**hru Oldřicha Daňka
Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta
Divadla Stodola Sívce**

Ceny do soutěže věnovali:

Bolija Vysoké, Dušan Zakopal, Jizerská oblast SČDO, Lenka Richterová, Občanské sdružení Větrov, SČDO, Vladimír Altán Mátl, Vobskočák, COMEWO, Veronika Šindelářová, Norma Houdková.

Větrník, zpravodaj 53. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, ilustrace Petr Kolínský, technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mička. Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

Náklad 80 ks

Cena 10 Kč